

Formanden: Det ærede Medlem henstillede et Forhold ved Sessionen til Krigsministerens Overvejelse. Jeg gør opmærksom paa, at Udskrivningsvæsenet hører under Justitsministeriet.

Marott: Saa maa jeg maaske rette min Henstilling til den ærede Justitsminister.

N. C. Christensen: Naar man ser paa det foreliggende Finanslovsforslag, kan man let opdage, at dersom det skal kunne lade sig gøre at faa nogle af de Krav fremmede, som der rejses fra forskellige Sider, uden at det skal forstyrre Balancen paa Budgettet, bliver det nødvendigt at foretage Nedsættelser paa nogle af de Udgiftsposter, som nu findes. Hvis ikke det sker, bliver Skattebyrden nødvendigvis større. Angaaende Spørgsmaalet om, hvor der kan være Tale om at skaffe Nedsættelse, er der ganske vist givet nogle Antydninger af enkelte ærede Medlemmer. Der kunde muligvis udgaa nogle af de Tilskud, der ere ydede til forskellige Øjemed, saa andre kunde komme ind i Stedet. Jeg tror imidlertid, at hvad der kan opnaas af Besparelse paa de civile Budgetter, bliver af ringe Betydning. Det er jo saaledes, at de Udgifter, som affholdes til Fremme af Oplysning, til sociale Formaal, til Næringsvejenes Udvikling, til Kommunikationsmidlernes Udvikling o. s. v., ere Udgifter, der snarere ville stige end falde. Endelig kræve de sociale Spørgsmaal, der foreligge til Løsning, et betydeligt Tilskud. Det ærede Medlem for Viborg 3die Valgkreds (A. Jensen-Knudstrup) omtalte saaledes, at han ved at gennemlæse Tuberkulosekommissionens Betænkning og den Statistik, som foreligger angaaende Boligforholdene her i København, var kommen til det Resultat, at der maatte gøres noget alvorligt for at afhjælpe disse Forhold. Jeg tror, det stiller sig saaledes for enhver, der vil give sig til grundigt at undersøge de sociale Forhold, at der maa gøres betydeligt mere end i Øjeblikket. Det er jo ogsaa saa heldigt med Hensyn til de Udgifter, der anvendes i saa Henseende, at hvad enten de bruges i den ene eller den anden Retning, bringe de Fordel. De Udgifter, som affholdes til Ophjælpning af vore Næringsveje, bevirke, at der bliver større national Velstand, at Befolkningen som Følge deraf kommer i Besiddelse af større Skatteevne. Anderledes med de militære Udgifter. Det erkendes vistnok af alle, at de militære Udgifter ere af den Beskaffenhed, at de ere vanskelige at forsvare. Man hører, at der

fra Regeringspartiets Side er gjort Forsøg paa at hævde, at Regeringspartiets Virksomhed skulde have medført en Nedsættelse af Militærudgifterne. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Svejstrup) oplyste imidlertid forleden Dag her — og jeg tror, at hans Oplysninger have det Fortrin fremfor andre, der ere fremkomne, at de ere rigtige —, at Militærudgifterne i den Tid, Venstre har været i Flertal, ere stegne i højere Grad end Folkemængden, altsaa at der virkelig har været en betydelig Stigning i Militærudgifterne. Nu er det jo saaledes, at disse Udgifter ikke bringe nogen som helst Fordel for Statskassen. Der er maaske dem, der ville indvende, at de bringe den Fordel, at de betrygge vor Selvstændighed, at vi ved dem skulde blive i Stand til at sikre vor nationale Bestaaen. Jeg tror imidlertid i Modsætning dertil, at det er mere rigtigt, naar man gør gældende, at disse Udgifter snarere bevirke det modsatte. Det, at vi ruste os, vil gøre, at vi sandsynligvis — jeg er desværre bange for, at det bliver Tilfældet — komme til at anerkende den Fæstning, vi nu have, som et varigt Led af vort Forsvar, og at den bliver bestyktet og bemandet i Henhold dertil. Jeg tror, at det vilde være noget af det værste, der kunde ske for vort Land. Det bliver i økonomisk Henseende en Byrde, idet det vil bevirke, at vore Forsvarsudgifter ville stige, og det vil bevirke, at vi faa en Fæstning, som vi alligevel ikke ere i Stand til at forsvare, og som kun kan være et Bytte for en Del Magter, der muligvis kunne have Brug for den. Jeg tror altsaa, at vi ere nødsagede til at rette vor Opmærksomhed paa i betydelig Grad at nedsætte vore Militærudgifter, dersom vi skulle løse de forskellige Spørgsmaal, der trænge sig frem til Løsning. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Lange) omtalte forleden forskellige Krav, der vare fremme om Støtte til de forskellige Erhverv i Byerne, til Haandværk og Industri, og jeg er enig med ham om, at der trænges til mere Støtte paa dette Omraade. Men det ærede Medlem sluttede sine Bemærkninger med at udtale Haabet om, at det vilde lykkes at gennemføre et Forsvarsvæsen, som kom til at staa paa Højde med Tidens Fordringer. Jeg tror, at disse to Ønsker ere i saa afgjort Modsætning til hinanden, at det ikke nytter at fremkomme med dem begge to. Vi magte nemlig ikke at udvikle vort Forsvarsvæsen saaledes, at det kommer til at staa paa Højde med Nutidens Fordringer,